

Motion till riksdagen 2021/22:3709

av **Fredrik Schulte (M)**

Generella straffskärpningar

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ålder inte ska vara en förmildrande omständighet vid bestämmandet av brottspåföljd för unga vuxna och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det ska finnas skäl och inte synnerliga skäl för att minderåriga ska dömas till fängelse och om att avskaffa strafftaken för minderåriga och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa mängdrabatter vid bestämmandet av brottspåföljd när någon döms för flera brott, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa möjligheten att förkorta fängelsestraff med villkorlig frigivning annat än vid särskilda omständigheter och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samtliga fängelsestraff alltid ska påföras ytterligare en tredjedel av strafftiden, dock minst sex månader, i form av villkorlig frigivning efter avtjänat fängelsestraff och om att det tydligt bör framgå av lagen att samma bestämmelse inte får utgöra skäl för att förkorta det utdömda straffet och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa presumtionen mot fängelse, dvs. att rätten ska fästa särskilt avseende vid omständigheter som talar för en lindrigare påföljd än fängelse, i 30 kap. brottsbalken och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den som avtjänat ett straff för allvarlig brottslighet och därefter ånyo döms för allvarlig brottslighet där det samtidigt kan troliggöras att vederbörande har en kriminell livsstil automatiskt ska tilldömas maxstraff, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Att drabbas av kriminalitet är en av de värsta former av ofrihet. Ändå tillhör Sverige de länderna i världen som har mildast påföljder för brott. Detta är både en omoralisk ordning och en ordning som öppnar upp för att oskyldiga i större utsträckning än vad som annars vore fallet utsätts för brott.

Beroende på hur man mäter har kriminaliteten i Sverige både minskat och ökat. Två saker är dock tydliga: allvarsgraden och råheten har ökat och risken för att utsättas för allvarlig brottslighet har randomiserats. Tidigare kunde sannolikheten för att utsättas för brott i hög grad undvikas genom att inte visats och umgås i fel sammanhang. Våra levnadsmönster har också förändrats avseende framförallt våra alkoholvanor så att antalet fall av dödligt våld borde varit radikalt lägre. Inte minst har de medicinsktekniska framstegen gjort att fler som skjuts eller misshandlas överlever. Detta till trots ser vi en ökning av det dödliga våldet när vi borde se förbättringar. Att det skulle varit likvärdigt dåligt förr är en klen tröst (vilket också går att ifrågasätta mot bakgrund av vad som nämnts). I inget annat sammanhang hade människor accepterat samhällsförsämringar med samma motiv.

Mycket talar för att situationen kan förväntas förvärras i framtiden i och med Sveriges mycket omfattande migration och utökning av antalet utanförskapsområden under det senaste decenniet. För att stävja denna utveckling måste samhällets förhållningssätt till kriminalitet skärpas.

De som är yrkes- och livsstilskriminella måste i större utsträckning dömas till långa fängelsestraff så att de inte kan åsamka mer skada. Systemet med så gott som automatiskt villkorlig frigivning måste bort. Domstolarnas presumtion mot fängelsestraff likaså. Tvärtom bör inte bara fängelsestraffet avtjänas fullt ut, utan det bör också övergå till en obligatorisk villkorlig frigivning som en form av ”prövotid” i det fria. Den som begår många brott ska inte få ”mängdrabatt” och upprepad allvarlig brottslighet måste leda till drakoniska straff. Även de låga straffen för unga vuxna och minderåriga måste skärpas. Samhällsutvecklingen har varit sådan att många livsstilskriminella slår in på samma bana i mycket unga år. Mot detta kan inte samhället stå handfallet. Just företeelsen med livsstilskriminalitet, det vill säga att en person i stor utsträckning rör sig i kriminella kretsar och har kriminalitet som en av sina primära sysselsättningar är en tilltagande och synnerligen allvarsam företeelse. Där det kan konstateras att en person är livsstilskriminell och upprepat begår allvarlig brottslighet bör vederbörande automatiskt tilldömas maxstraff.

Fredrik Schulte (M)